

בבית המשפט העליון

רע"א 2251/20

כבוד השופט נ' סולברג

לפני:

facebook Inc.

המבקשת:

נ ג ד

המשיבים:

1. אורית עוזרזר
2. טל אגם
3. דני קור
4. שמעון כהן
5. מאיה פינקלשטיין
6. Jyothi Nasta
7. יונתן ורדי
8. שרון פדיוק

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 18.2.2020 בת"א 62584-11-19 שניתנה על ידי כבוד השופט ר' כהן

עו"ד ד"ר גיל אוריון; עו"ד יעל רימר; עו"ד תמר דריימר; עו"ד אור ארבל

בשם המבקשת:

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 18.2.2020 בת"א 62584-11-19 (השופט ר' כהן), בגדרה קיבל בית המשפט את בקשת המשיבה 1 (להלן: עוזרזר) למתן סעד זמני, וחייב את המבקשת (להלן: פייסבוק) להשיב לפעילות את חשבונותיה של המשיבה 1 ברשתות החברתיות פייסבוק ואינסטגרם.

2. ברקע הבקשה – סכסוך בין פייסבוק, לבין קבוצת אן. אס. או. טכנולוגיות בע"מ (להלן: NSO), שעוסקת בפיתוח מערכות מודיעין בתחום הסייבר. לטענתה של פייסבוק, היתה NSO מעורבת במתקפת סייבר, שבה ניצלה את שרתי פייסבוק על מנת לחדור לכ- 1,400 מכשירים סלולריים. בעקבות זאת, הגישה פייסבוק תביעה בארצות-הברית נגד NSO, והשביחה את חשבונות הפייסבוק והאינסטגרם של משתמשים שהיא האמינה שהם עובדי NSO, ובכלל זה את חשבונותיה של עוזרזר ושל יתר המשיבים בבקשה זו.

משתמשים שפנו לפייסבוק בערעור על ההחלטה קיבלו הודעת דואר אלקטרוני, שבה הוסבר כי חשבונם הוסר על רקע הליך משפטי בעניינה של NSO.

3. ביום 26.11.2019 הגישו המשיבים תביעה לבית המשפט המחוזי, שבה ביקשו את הסעדים הבאים: צו מניעה קבוע, שיורה לפייסבוק להשיב את חשבונותיהם לפעילות ולהימנע מהשבתתם; סעד הצהרתי, לפיו סעיפים מסוימים בתנאי השימוש של אינסטגרם ושל פייסבוק בטלים בהיותם תניות מקפחות בחוזה אחיד; סעד הצהרתי, לפיו חברת פייסבוק היא בעלת מונופולין, וכי ניצלה לרעה את מעמדה וסירבה סירוב בלתי סביר לספק את השירות שבמונופולין; וסעד הצהרתי לפיו פייסבוק הפרה את זכותם של המשיבים לפרטיות. בד בבד עם הגשת התביעה, הגישו המשיבים בקשה למתן סעד זמני, שבה ביקשו להורות לפייסבוק להשיב את חשבונותיהם לפעילות עד להכרעה בתביעה.

4. ביום 18.2.2020 נעתר בית המשפט לבקשה למתן סעד זמני לגבי חשבונותיה של עזרזר, והורה לפייסבוק להשיבם לפעילות עד להכרעה בתביעה. נקבע, כי למשיבים טענות "שאין להקל בהן ראש", וכי הם עמדו בנטל לשכנע בקיומה של עילת תביעה לכאורית. פייסבוק מצידה, לא הציגה ראיות המצביעות על מעורבותם של מי מהמשיבים במתקפת הסייבר על שרתיה. אשר למאזן הנוחות נפסק, כי השבתת החשבונות גרמה נזק לעזרזר, שהשתמשה ברשתות החברתיות על מנת להתבטא, לצרוך מידע, ולשמור על קשר עם חברי ילדות שמתגוררים בנכר. לפייסבוק לעומת זאת, לא יגרם נזק מהשבת חשבונותיה לפעילות. עם זאת, בניגוד לעזרזר, המשיבים 2-6 לא הגישו תצהיר לגבי הנזק שלכאורה נגרם להם, ובשל כך לא עמדו ברף המינימלי להוכחת פגיעה. אשר למשיבים 7-8 – חשבונם הושב לפעילות לאחר שהפסיקו לעבוד ב-NSO. בנסיבות אלו, ולאחר שנדחתה טענתה של פייסבוק, לפיה יש לדחות את הבקשה מחמת קיומו של הליך תלוי ועומד בארצות-הברית, ובשל שיהוי וחוסר ניקיון כפיים, קיבל בית המשפט את הבקשה בעניינה של עזרזר בלבד.

5. מכאן הבקשה לרשות ערעור שלפני. פייסבוק גורסת, כי בהחלטתו הפך בית המשפט המחוזי את הנטל הראייתי הנדרש בבקשות למתן סעד זמני, יצר חזקה לטובת המשיבים, ודרש מפייסבוק לסתור את טענותיהם, שלא הוכחו. יתר על כן, לטענתה של פייסבוק, בית המשפט התעלם מהראיות שהציגה, ובפרט מעדותו של חבר צוות האכיפה המשפטית בפייסבוק שאישר שהחשבונות הושבתו בשל מעורבות, סיוע או תמיכה בפעילות NSO ובמתקפה על שרתי פייסבוק. עוד נטען, כי שגה בית המשפט בקביעותיו כי הוכחה עילת תביעה לכאורית, וכי מאזן הנוחות נוטה לטובתה של עזרזר. בית המשפט לא ציין מפורשות איזו עילה עומדת למשיבים באופן לכאורי, ולשיטתה של פייסבוק ניתוח מפורט של העילות היה מעלה כי יש לדחות את כולן. כמו כן, בית המשפט התעלם

מכך שקבלת הבקשה תגרום נזק לאבטחת הפלטפורמה של פייסבוק, ועלולה להוביל לנזקים חמורים לציבור משתמשיה. עזרזר מנגד, לא הוכיחה שיגרה לה נזק בלתי הפיך, ובית המשפט נתן משקל יתר להצהרותיה על הנזקים שעלולים להיגרם לה. עוד טוענת פייסבוק, כי שגה בית המשפט בכך שדחה את טענות הסף שהעלתה בדבר השיהוי בהגשת הבקשה ובדבר קיומו של הליך תלוי ועומד.

6. לאחר שעיינתי בבקשת רשות הערעור, על נספחיה, ושקלתי את נימוקיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, וזאת מבלי להיזקק לתשובה מאת המשיבים. כידוע, שיקול הדעת המוקנה לערכאה הדיונית בענייני סעדים זמניים הוא רחב, והתערבותה של ערכאת הערעור תוגבל למצבים חריגים בלבד (רע"א 7396/16 גרין נט מחזור וטיפול בפסולת בע"מ נ' עיריית ירושלים, פסקה 17 (22.11.2016)). ביתר שאת אמורים הדברים בענייננו, שכן טענותיה של פייסבוק מופנות בעיקרן כלפי האופן שבו ניתח בית המשפט המחוזי את ראיות הצדדים, וכלפי הקביעות העובדתיות שקבע על סמך ראיות אלו.

7. כך למשל, לא מצאתי הצדקה להתערב בקביעותיו של בית המשפט המחוזי בעניין הנזק שיגרם לעזרזר מדחיית הבקשה, שהתבססו על עדותה ותצהירה. גם לא בקביעה, לפיה פייסבוק לא הוכיחה שקבלת הבקשה והשבת חשבונותיה של עזרזר תגרום לה נזק. למותר לציין, שקביעה זו מתיישבת גם עם ההיגיון הבריא. קשה להלום, שגישה לחשבון אחד ברשת החברתית – היא שתוביל לפרצת אבטחה ול"פגיעה מהותית בבטיחותם וביטחונם של משתמשי פייסבוק ובתשתית של פייסבוק", כפי שנטען בבקשה. משאלו הם פני הדברים סבורני, כי בדין קבע בית המשפט המחוזי שמאזן הנוחות נוטה לטובתה של עזרזר.

8. גם בטענתה של פייסבוק, לפיה שגה בית המשפט המחוזי בקובעו שעזרזר הוכיחה זכות לכאורית לקבלת הסעד, לא מצאתי ממש. כפי שציין בית המשפט, פייסבוק אינה טוענת שעזרזר, או מי מהמבקשים, עשו שימוש לרעה בחשבונות הפרטיים שלהם. אף לא נטען שעזרזר – עובדת מחלקת משאבי אנוש ב-NSO – היתה מעורבת במתקפת הסייבר המדוברת. כל שנטען הוא שהמשיבים עובדים ב-NSO ומתוקף עבודתם תומכים ומאפשרים את פעילותה. בכך, גורסת פייסבוק, מפרים המשיבים הפרה יסודית את תנאי השימוש בפייסבוק ובאינסטגרם, ועל כן היא רשאית להשבית את חשבונותיהם. מבלי לטעת מסמרות בשלב מקדמי זה, דומני שכפי שטענו המשיבים, פרשנותה של פייסבוק לתנאי השימוש, לפיה היא רשאית להשבית את חשבונותיהם של כל עובדי NSO מעצם עבודתם בחברה, מעוררת קושי. לא מצאתי אפוא עילה להתערב בקביעתו של בית המשפט המחוזי, לפיה עזרזר עמדה בנטל הלכאורי הנדרש בשלב זה.

9. לבסוף, דין טענותיה המקדמיות של פייסבוק להידחות אף הן. כפי שקבע בית המשפט המחוזי, תנאי לעיכוב הליכים מחמת קיומו של הליך תלוי ועומד בפורום זר הוא שהצדדים להליך הזר הם אותם צדדים. לשיטתה של פייסבוק אין לעמוד על תנאי זה באופן דווקני בענייננו, שכן ההליך ממומן על-ידי NSO שבחירה "להתחבא" מאחורי עובדיה. אין בידי לקבל טענה זו. המשיבים פנו לבית המשפט כאנשים פרטיים, עקב הפגיעה האישית שחוו. העובדה שביסוד שני ההליכים מסגרת עובדתית דומה, אינה מצדיקה את עיכוב ההליכים בעניינם, בפרט משעסקינן בשלב מקדמי ובבקשה למתן סעד זמני למניעת המשך הפגיעה. אשר לטענת השיהוי, דומה שאין בה ממש. פרק הזמן שהמתינו המשיבים מהשבתת חשבונם ועד הפנייה לפייסבוק – כשבועיים ימים – אינו מצדיק את דחיית הבקשה.

אשר על כן, בקשת רשות הערעור נדחית.

משלא נתבקשה תשובה, לא אעשה צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ז בסיון התש"פ (9.6.2020).

ש ו פ ט